

[Wilhelm.]

spørgsmål nr. 12. Dette spørgsmål gik på, hvilken mulighed den danske regering havde for at påvirke direktivets indhold, og så kommer der sådan halvanden side om, at man faktisk ikke rigtig havde nogen muligheder, man havde forsøgt så godt, man kunne, og man havde opnået en overgangsordning, men slutningen på den udredning er dog også ganske interessant i sin åbenhjertighed, selv om den er lidt snørklet. Jeg vil gerne have lov at citere de sidste 3 linjer, hvori der står:

»Kontrollen med, om konstruktionsforskrifterne er opfyldt, er helt overladt til de enkelte medlemslande alene med den begrænsning, at kontrollen ikke må udgøre en hindring for omsætningen.«

Det synes jeg er ganske karakteristisk for, hvad det her går ud på, og jeg er aldeles uenig med den ordfører, der for lidt siden sagde, at denne lovgivning er meningsløs. Den er ikke spor meningsløs. Meningen er ganske klar. Der må ikke være nogen hindring for omsætningen, og så er det flintrede ligegyldigt, hvordan dødelighedsstatistikkerne ser ud, og så er det flintrende ligegyldigt, hvad de partier, der nu stemmer for det her, sagde af pæne ting, da man diskuterede arbejdsmiljølovgivning, alt det uforpligtende sludder. Når det kommer til en ganske konkret lille ting, er kriteriet ifølge EF, at vi kan kontrollere lige så meget, vi vil, bare det ikke udgør nogen hindring for omsætningen.

Det her var simpelt hen til at dø af grin over, hvis ikke kendsgerningen er, at efter al sandsynlighed betyder det en forøgelse af dødsfaldene her i landet alene af dene grund med ca. 20 stykker om året. Det gør, at det alligevel ikke er til at dø af grin over, og jeg skal anbefale, som andre har gjort, at alle, der har en lille smule modstandsvilje over for de her EF-direktiver, stemmer nej til dette lovforslag.

Johan Philipsen (V):

Der foreligger den risiko, at nogle danskere på et senere tidspunkt gav sig til at læse denne debat, og så skal det ikke være således, at der kun er sagt en lang række negative ting af en række personer repræsenterende partier, der er imod EF og imod alt, hvad der bare smager det mindste af EF. Man fremstiller det sådan, at det, at man fjerner handelshindringerne, skulle være til skade for Danmark.

Må jeg gøre opmærksom på, at en virksomhed som Danfoss overhovedet ikke kunne eksistere, hvis vi ikke havde et marked, hvor der ingen tekniske handelshindringer var. Og så er den samlede sum af disse udtalelser i min vurdering den, at de ærede ordførere meget naivt tror, at vi her i landet er i stand til at repræsentere den højeste sagkundskab på alle områder.

Jeg har i en årrække været Landbrugsrådets repræsentant i Elektricitetsrådet og har dermed fulgt Demkos arbejde meget nøje. Det ejendommelige i denne sag er, at det største fremskridt, vi har fået i retning af sikkerhed og med hensyn til elektricitetsulykker i dette land, har vi fået fra det Vesttyskland, som man altså hermed ikke vil være i stue med. Det var de såkaldte HFI-relæer, eller det, der hedder højfølsomme relæer, som utvivlsomt har forhindret mange ulykker og mange brande i dette land. Dette være sagt for at få en smule afbalance-ring, hvis jeg skulle løbe den risiko, at nogen på et senere tidspunkt skulle læse denne debat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om fremskudt dige for Tønder Marsk.

(Lovforslag nr. L 178. Fremsat 11/5 77. Første behandling 18/5 77. Betænkning 20/5 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmål om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Normann Andersen (S):

Det er vel ikke enestående, at et lovforslag af karakter som det her foreliggende kan frem-